

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

luty 2014

104

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie – Rzeszów 2.06.1991*) „Kościół jako Lud Boga żywego, odkupiony za cenę Krwi Chrystusa - jest cały wezwany do świętości. Uczestnictwo w świętości Boga samego jest powołaniem wszystkich, każdego i każdej!”

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

RÓŻNE DROGI JEDNEJ ŚWIĘTOŚCI

PROWADZĄCY: Zbliżając się do kanonizacji Ojca Świętego pragniemy lepiej poznać, czym jest świętość. Święto Ofiarowania ukazuje różne drogi świętości. Z woli bł. Jana Pawła II jest ono świętem osób konsekrowanych, a zarazem stawia nam przed oczy Najświętszą Rodzinę. Prowadzi nas do świątyni, w której kapłani składali Bogu ofiary, i pokazuje starca Symeona, o którego drodze życiowej powiedziano tylko, że był człowiekiem sprawiedliwym i pobożnym. Z ufnością powierzmy się Maryi, Dziewicy poświęconej Bogu i Matce Jezusa.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i dziesiątek różańca - tajemnica Ofiarowania Pana Jezusa w świątyni. Śpiewają kolędę.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Ewangelii według św. Łukasza: „Gdy potem upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, przynieśli [Dziecię] do Jerozolimy, aby Je przedstawić Panu. (...) Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego. A żył w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon. Był to człowiek sprawiedliwy i pobożny, wyczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego. Za natchnieniem więc Ducha przyszedł do świątyni. A gdy Rodzice wnosili Dzieciątka Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela. A Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono”. (Łk 2, 22.24-33)

PROWADZĄCY: Wysłuchamy czterech bardzo różnych tekstów. Najpierw bł. Jan Paweł II pomoże nam zrozumieć Ewangelię o ofiarowaniu w świątyni jako „zapowiedzi Krzyża, która należy do pełni tajemnicy poświęcenia Jezusa”. W drugim tekście, skierowanym do osób konsekrowanych, usłyszymy wezwanie, by to Jezusowe poświęcenie naśladować. Następny fragment mówi o rodzinie jako „miejscu świętym i uświęcającym”. Na koniec usłyszymy słowa o kapłaństwie służebnym, którego misją jest służba względem kapłaństwa powszechnego. W kapłaństwie powszechnym, nabytym w chwili Chrztu świętego, każda droga życiowa chrześcijanina - także osoby samotnej czy owdowiałej - staje się drogą świętości.

LEKTOR: Z homilii (Rzym, 2 luty 1980): „Oto, co się spełnia. Obrzęd poświęcenia Bogu tego nowego Syna Izraela, stosownie do słów napisanych w Prawie Pańskim: "Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu". Symbolem tego poświęcenia była ofiara, którą z okazji pierwszych odwiedzin w świątyni złożyli rodzice: "para synogarlic albo dwa młode gołębie". To wszystko było zawarte w Prawie Pańskim. W ten sposób lud Starego Przymierza pragnie okazać przez swoich pierworodnych synów, że jest całkowicie poświęcony Bogu-Jahwe, swojemu Bogu, oraz że jest Jego ludem. Jednak w tym wydarzeniu dokonuje się coś więcej niż wypełnienie jednego z przepisów Prawa. Jeśli nawet nie wszyscy spośród obecnych zdają sobie z tego sprawę, to jednakże jest jeden człowiek, który ma pełne rozeznanie tajemnicy. Człowiek ten 'za natchnieniem Ducha Świętego przyszedł do świątyni'. "Był to człowiek sprawiedliwy i pobożny (...) i Duch Święty spoczywał na nim". Kiedy w świątyni jerozolimskiej dokonuje się obrzęd poświęcenia Pierworodnego, Jezus liczy zaledwie czterdzieści dni. Słowa Symeona odsłaniają treść Jego życia aż do końca i zawierają zapowiedź Krzyża. Zapowiedź ta należy do pełni tajemnicy poświęcenia Jezusa”.

WSZYSCY: Chwila ciszy lub śpiew kolędy.

LEKTOR: Z przemówienia do zakonników i zakonnice (Kielce 3 czerwca 1991 – *nagranie*): To, co w chrzcie jest sakramentem, sakramentalnym początkiem życia w Chrystusie - to w konsekracji zakonnej staje się szczególnym programem życia. Staje się regułą i charyzmatem. Staje się świadectwem i apostołstwem. Jest przepowiadaniem Chrystusa nie tylko słowem, ale samym wyborem życia, sięgającym do najgłębszych wskazań Ewangelii: "Jeśli chcesz być doskonały, idź, sprzedaj, co posiadasz, i rozdaj ubogim, a potem przyjdź i chodź za Mną!": w ubóstwie, w posłuszeństwie, w czystości. "Umarliście .. i wasze życie jest ukryte... w Bogu" - pisze Apostoł. A równocześnie: "Powstałiście z Chrystusem z martwych..., szukajcie tego, co w górze, nie tego, co na ziemi" . Jesteście świadkami królestwa, które nie jest z tego świata. (...) Otóż nie można być świadkiem Boga, jeśli się do Niego nie należy całym sercem. To przede

wszystkim starajcie się naśladować w Jezusie Chrystusie: Jego całkowite oddanie Ojcu”.

WSZYSCY: Chwila ciszy lub śpiew kolędy.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św.: (Szczecin 11 czerwca 1987 – *nagranie*): „Rodzina według zamysłu Bożego jest miejscem świętym i uświęcającym. Na straży tej świętości Kościół stał zawsze i wszędzie, ale w szczególnie sposób pragnie być blisko rodziny, gdy ta wspólnota życia i miłości i arka Przymierza z Bogiem, jest zagrożona czy to od wewnątrz, czy też - jak to dziś niestety często bywa - od zewnątrz. I Kościół na naszej ziemi stoi wiernie po stronie rodziny, po stronie jej prawdziwego dobra, nawet gdy czasem u niej samej nie znajduje należytego zrozumienia. Nie tylko głosi z miłością, ale i ze stanowczością objawioną naukę dotyczącą małżeństwa i rodziny, nie tylko przypomina jej obowiązki i prawa, ale również obowiązki innych, zwłaszcza obowiązki społeczeństwa i państwa wobec rodziny, stara się także ciągle rozwijać potrzebne struktury duszpasterstwa, których celem jest niesienie moralnej pomocy rodzinie chrześcijańskiej. I może tej obecności i wrażliwości zawdzięczamy w głównej mierze to, że zło zagrażające rodzinie, nadal nazywane jest złem, grzech nadal nazywany jest grzechem, wynaturzenie - wynaturzeniem. (...) Wpatrzeni w wydarzenie, jakie miało miejsce w świątyni jerozolimskiej, wyznajemy wraz z Symeonem, że Chrystus jest "światłością ludzkiego zbawienia", że jest "chwałą" Ludu Bożego. Dlatego też wszyscy stoimy wobec wielkiego zadania. W czasie Wielkiej Nowenny przed tysiącleciem chrztu Polski, Episkopat ujął to zadanie w zwięzłym zdaniu: "Rodzina Bogiem silna". Rodzina Bogiem silna - to jest zarazem rodzina jako siła człowieka: rodzina szlachetnych ludzi. Rodzina ludzi wzajemnie obdarzających się miłością i zaufaniem. Rodzina "szczęśliwa" i uszczęśliwiająca”.

WSZYSCY: Chwila ciszy lub śpiew kolędy.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. połączonej z udzieleniem sakramentu święceń: (Lublin 9 czerwca 1987 – *nagranie*): „Stajecie się kapłanami - czyli "szafarzami tajemnic Bożych", w szczególności tej tajemnicy największej, którą jest Eucharystia. Musicie od tej pory myśleć i mówić o sobie tak jak Apostoł: "Niech świat tak na nas patrzy, jak na sługi Chrystusa". Na gruncie przygotowanym w waszych duszach przez kapłaństwo powszechne, które jest udziałem wszystkich ochrzczonych, zostaje zaszczerpione kapłaństwo służebne jako sakrament ściśle związany z Eucharystią. Macie oto podjąć tę samą służbę, jaką Chrystus przekazał apostołom w wieczniku. Wraz z sakramentem święceń, sprawując Eucharystię, macie stale ożywiać w różnych wspólnotach Ludu Bożego świadomość tego "powszechnego kapłaństwa", które jest również królewskim kapłaństwem. Wyraża się bowiem w składaniu "duchowych ofiar" temu Bogu, któremu "służyć" znaczy "królować" (por. *Lumen gentium*, 36). Służyć Bogu - służyć ludziom: wyzwalać w nich świadomość królewskiego kapłaństwa, owej godności, która właściwa jest człowiekowi jako synowi i córce Boga samego. Człowiekowi, chrześcijaninowi, o którym powiedziano, że jest "drugim Chrystusem””.

WSZYSCY: Chwila ciszy lub śpiew kolędy.

JAN PAWEŁ II - O RĘDOWNIK U BOGA

PROWADZĄCY: W Litanii do bł. Jana Pawła II prosimy o Jego wstawiennictwo, by nasze konkretne życie - w rodzinie, we wspólnocie, w społeczeństwie, w Polsce - było przepojone świętością. Niech wprowadzeniem do tej modlitwy będzie jego modlitwa, którą wypowiedział w Rzymie w Święto Ofiarowania Pańskiego w 1983 roku: „Moje oczy widzą Twoje zbawienie. Widzą w Tobie zbawienie człowieka i świata, Jezu Chryste, narodzony w Betlejem, Odkupicielu człowieka i świata! Moje oczy widzą zbawienie w Tobie. Ty jesteś całą nadzieją mojego życia, tak jak byłeś nadzieją pokoleń izraelskich. Dla Ciebie żyłem dotąd - i dla Ciebie odąd żyć pragnę. Ty jesteś wiarą, nadzieją i miłością mojego serca, wszystkich moich uczynków, dążeń i pragnień”.

Litania do bł. Jana Pawła II.

PROWADZĄCY: Módlmy się do Ducha Świętego, by nazaczył swą łaską wszystkie obszary naszego życia.

WSZYSCY: Śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi.* Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- „Zapowiedź Krzyża należy do pełni tajemnicy poświęcenia Jezusa”. Prośmy o Dar Ducha Świętego dla wszystkich prześladowanych za wiarę w Jezusa.
- „Życie konsekrowane jest przepowiadaniem Chrystusa nie tylko słowem, ale samym wyborem życia”. Prośmy o Dar Ducha Świętego dla osób konsekrowanych, aby były wierne temu wyborowi.
- „Rodzina... jest miejscem świętym i uświęcającym”. Prośmy o Dar Ducha Świętego dla każdej rodziny, by zrealizowała ten Boży zamysł.
- „O chrześcijańskim powiedziano, że jest "drugim Chrystusem"”. Prośmy o Dar Ducha Świętego dla każdego chrześcijanina, a szczególnie dla każdego kapłana, aby ich życie było naznaczone Obecnością świętego Boga.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz” i śpiewają kolędę.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew kolędy.

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji:
Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl